

Εἰς τὸ ὄνομα τοῦ Πατρὸς καὶ τοῦ Υἱοῦ καὶ τοῦ Ἁγίου Πνεύματος. Ἀμήν.

Ἡ Ἐκκλησία μας κάθε μέρα εορτάζει κι ἓναν Ἅγιο.
Ἡ δε Ἁγία Αἰκατερίνη εἶναι ἓνα ἀπὸ τα λαμπρότερα στολίδια ἀνάμεσα στους
χιλιάδες χιλιάδων μαρτύρων του τετάρτου αἰώνα.
Καταγόταν ἀπὸ την Αλεξάνδρεια.
Ἦταν ἀπὸ γονεὶς ευγενεῖς.
Ἡ ομορφιά της λένε οἱ συναξαριστές ἦταν εκθαμβωτική.
Το σπουδαῖο ὅμως ἦταν ὅτι στα εἰκοσὶ της χρόνια εἶχε μεγάλη μόρφωση.
Οἱ γνώσεις της στὴν κλασσικὴ παιδεία, στὴν φιλοσοφία, στὴν ρητορικὴ καὶ στὶς
ξένες γλώσσες της ἐποχῆς της ἦταν καταπληκτικὲς.
Γι' αὐτὸ καὶ εἶναι γνωστὴ ὡς Ἁγία Αἰκατερίνη ἡ Πάνσοφος.

Στὴν αἰιογραφημένη εἰκόνα της, ἡ Ἁγία παρουσιάζεται με στολή Βυζαντινῆς
αυτοκράτειρας καὶ με βασιλικὸ στέμμα στο κεφάλι που δηλώνουν τὴν
υψηλὴ καταγωγή της.
Στο δεξί της χέρι κρατᾷ ἓνα κλαδί ἀπὸ φοῖνικα που συμβολίζει τὸν θρίαμβο της
ἀπέναντι στους εἰδωλολάτρεις φιλοσόφους της ἐποχῆς της.
Ἐνῶ τὸ ἀριστερὸ της χέρι ἀγγίζει τὸν τροχὸ καὶ τὸ ξίφος, τὰ ὁποῖα δηλώνουν τὰ
φοβερά της μαρτύρια.
Στὴ βάση της εἰκόνας υπάρχουν μερικὰ βιβλία που φανερώνουν καὶ αὐτὰ
συμβολικὰ τὴν μεγάλη της σοφία.

Ἡ Ἁγία μαρτύρησε ὕστερα ἀπὸ πολλὰ βασανιστήρια ἀπὸ τὸν αυτοκράτορα
Μαξιμῖνο.
Ὅταν ὁ Μαξιμῖνος πληροφορήθηκε γιὰ τὸ εκθαμβωτικὸ κάλλος της Αἰκατερίνης καὶ
εἰδικότερα γιὰ τὴν μεγάλη της σοφία, θέλησε νὰ τὴν ντροπιάσει.
Γι' αὐτὸ καὶ ἀνέθεσε στους εβδομήντα πιο φημισμένους φιλοσόφους καὶ ρήτορες
της ἐποχῆς, νὰ πείσουν τὴν Ἁγία με διάφορα ρητορικὰ καὶ φιλοσοφικὰ
τερτίπια ὅτι ὁ δρόμος τοῦ Χριστιανισμοῦ ἦταν γεμάτος ἀπάτη.
Ἐκείνη ὅμως σύμφωνα καὶ με τὸ ἀπολυτικίον που της ψάλλουμε, με τὴν χάρη καὶ τὴν
δύναμη τοῦ Ἁγίου Πνεύματος ἀποστόμωσε τους εἰδωλολάτρεις φιλοσόφους.
Ἡ δε ἀνάπτυξη τῶν χριστιανικῶν θέσεων ἀπὸ τὴν Ἁγία ἐγίνε με τόση πειστικότητα—
γιατί οἱ θέσεις αὐτές εἶναι ἡ μόνη ἀλήθεια—ὥστε ὅλοι οἱ φιλοσόφοι ἀμέσως
μετὰ ἀσπάζτηκαν τὸν Χριστιανισμό.
Βλέποντας τὸν ἐξευτελισμὸν που υπέστη δια τῶν φιλοσόφων ὁ Μαξιμῖνος, διέταξε
νὰ καοῦν ὅλοι τους ζωντανοὶ στὴν κεντρικὴ πλατεία της Αλεξανδρείας.
Τὴν δε Ἁγία τὴν ἐκλείσε στὴ φυλακὴ με σκοπὸ νὰ τὴν βασανίσει.

Μια νύχτα μέσα στὴ φυλακὴ ἡ Ἁγία δέχτηκε τὴν ἐπίσκεψη τοῦ Κυρίου μας Ἰησοῦ
Χριστοῦ, ὁ ὁποῖος της προσέφερε δακτυλίδι γιὰ νὰ φορέσει στο δάκτυλό της,
ὡς σφραγίδα ἐπιβεβαίωσης τῶν ἀρραβῶνων της μετὰ τοῦ Νυμφίου Χριστοῦ.
Ἐπίσης μέσα στὴ φυλακὴ ἐπισκέφτηκε τὴν Ἁγία καὶ ἡ σύζυγος τοῦ Μαξιμῖνου,
Φαυστίνα, συνοδευομένη ἀπὸ τὸν φρούραρχο Πορφυρίωνα.
Ἡ Ἁγία τους μίλησε με πολλὴ πίστη γιὰ τὸν Χριστὸ, ὡς ἀληθινὸ Θεάνθρωπο, γιὰ τὴν
ἀνυπέρβλητη διδασκαλία Του, καὶ γιὰ τὴν ἀμετρὴ ἀγάπη Του, που ἐφθασε

μέχρι το Πάθος, την Σταυρική Θυσία, και την Ανάσταση.
Με τα λόγια της αυτά η Αγία αιχμαλώτισε στην πίστη όχι μόνον την Φαυστίνα και τον Πορφυρίωνα αλλά και διακόσους ακόμα στρατιώτες.
Και το μεγάλο θαύμα έγινε!
Βαπτίστηκαν όλοι τους χριστιανοί!

Όταν πληροφορήθηκε τα γεγονότα αυτά ο Μαξιμίνος, τόσο πολύ εξοργίσθηκε, που διέταξε αμέσως τον αποκεφαλισμό και της συζύγου του, και του Πορφυρίωνα και των διακοσίων στρατιωτών.
Τέλος ήρθε και η σειρά της Αγίας.
Οι δήμιοι είχαν την εντολή να την βασανίσουν όσο μπορούσαν περισσότερο και με τα πιο πολλά μέσα βασανιστηρίων που διέθεταν.
Εκείνη όμως τα υπέμεινε όλα καρτερικότητα, δοξολογώντας συνέχεια το όνομα του Νυμφίου της Χριστού.
Για να λυγίσουν όμως το γενναίο φρόνημα της Αγίας, οι δήμιοι χρησιμοποίησαν στο τέλος και το φοβερότερο από όλα τα μαρτύρια:
Τον τροχό διά μέσου του οποίου διαμελίζεται και σχίζεται το σώμα σε κομμάτια.
Μόλις όμως άρχισαν οι δήμιοι να γυρίζουν τον τροχό για να τετνωθούν τα πόδια και τα χέρια της Αγίας και να σχισθεί σε κομμάτια ολόκληρο το σώμα της, ο τροχός αυτοδιαλύθηκε σε μικρά κομματάκια.
Μην αντέχοντας άλλο ο Μαξιμίνος να βλέπει τις ανεξήγητες γι' αυτόν επεμβάσεις του Θεού πάνω στην Αγία διέταξε ευθύς αμέσως τον αποκεφαλισμό της, στις 25 Νοεμβρίου 307.
Έκτοτε τούτη τη μέρα κάθε χρόνο τιμούμε την μνήμη της Αγίας.

Γιατί όμως η Εκκλησία μάς καλεί και μάλιστα κάθε μέρα να γιορτάζουμε τους Αγίους Μάρτυρες;
Για να τους μοιάσουμε.
Μνήμη Αγίου, μίμησις Αγίου, μας διδάσκει ο Άγιος Ιωάννης ο Χρυσόστομος, του οποίου τη Θεία Λειτουργία σήμερα επιτελούμε.
Να μοιάσουμε την Αγία Αικατερίνη στην φιλομάθεια της Αγίας Γραφής, και των δογμάτων της πίστεως.
Και δυστυχώς για μας πικρή είναι η αλήθεια.
Δεν μελετάμε σχεδόν καθόλου την Καινή Διαθήκη.
Τα λόγια του Θεού.
Το Ευαγγέλιό Του.
Και έτσι έχουμε τελείως άγνοια σε θέματα πίστεως.
Κάτι λίγα που ξέρουμε είναι και αυτά αναμειγμένα δυστυχώς μ' ένα σωρό προλήψεις και δεισιδαιμονίες.
Αγνή, ατόφια, καθαρή πίστη δεν έχουμε.

Επίσης η Αγία Αικατερίνη καλεί λόγω της ηλικίας της—είκοσι ετών ήταν—όλους τους νέους και τις νέες του εικοστού πρώτου αιώνα, στην αγνότητα και στην καθαρότητα του σώματος και της ψυχής,
Να αντιμετωπίσουμε σθεναρά όλες τις αμαρτωλές προκλήσεις της εποχής μας.
Μας καλεί η Αγία να της μοιάσουμε και στην ομολογία της πίστεως.
Αυτό είναι που λείπει από τις ημέρες μας.

Λείπει η ομολογία.
Λείπει το θάρρος.
Μας λείπει η πνευματική λεβεντιά.

Η Αγία Αικατερίνη μας καλεί, σήμερα να γίνουμε μάρτυρες και ομολογητές με την καθημερινή μας ζωή, με τα λόγια και το καλό μας προπαντός παράδειγμα. Γιατί βέβαια καλά λόγια μπορεί να λέμε αλλά αν δεν έχουμε και το ζωντανό καλό παράδειγμα, άδικα τα λόγια, χαμένος ο κόπος.

Μόνον έτσι μπορούμε να ακτινοβολούμε ως φώς μέσα στην κοινωνία μας. Μας το είπε και ο Χριστός, «Οὕτω λαμψάτω τὸ φῶς ὑμῶν ἔμπροσθεν τῶν ἀνθρώπων, ὅπως ἴδωσιν ὑμῶν τὰ καλὰ ἔργα καὶ δοξάσωσι τὸν πατέρα ὑμῶν τὸν ἐν τοῖς οὐρανοῖς.»

Μάρτυρες λοιπόν και ομολογηταί πρώτα στο σπίτι μας, ύστερα στους συγγενείς μας, κατόπιν στη δουλειά μας, και τέλος σε ολόκληρη την κοινωνία μας. Παντού και πάντα και σε όλες τις εκδηλώσεις της ζωής μας να ομολογούμε τον Χριστό μας ως τον μόνο αληθινό Θεό και Σωτήρα του κόσμου.

Αλλά και η ζωή μας και το παράδειγμά μας να είναι όλα φώς Χριστού.

Αμήν!